Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) judecător Jomiru-Niculiță V.

Dosarul nr. 3a-50/26

2-25025006-02-3a-19012026

D E C I Z I E

17 februarie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:

Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

Grefier Gonciar Violeta

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 29 august 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL „Prodiafarm” împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 25 februarie 2025, SRL „Prodiafarm” a sesizat instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ îndreptată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale prin care a solicitat:

1) anularea deciziei Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale nr.RC-37 din 24.01.2025 privind respingerea cererii S.R.L.„Prodiafarm” de a include în licența de activitate Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023, subdiviziunea amplasată în mun.Edineț, str.Independenței, 174 şi decizia Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile nr.RG02-000654 din 10.02.2025 prin care cererea a fost respinsă;

2) obligarea Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența de activitate a S.R.L. „Prodiafarm” Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023 cu includerea subdiviziunii (filiala) amplasată în mun.Edineț, str.Independenței, 174 în licență cu eliberarea copiei autorizate.

În motivarea acțiunii, SRL „Prodiafarm” a indicat că, este titulara licenței Seria A MMI nr.002349 eliberată la 18.12.2023, valabilă pînă la 17.12.2028, pentru genul de activitate în domeniul farmaceutic.

La 20 ianuarie 2025 a depus către Agenția Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale cererea nr.375324/2025 de reperfectare în vederea includerii subdiviziunii amplasate în mun. Edineț str. Independenței,174 în licență și eliberarea copiei autorizate. Cererea a fost depusă prin intermediul sistemului electronic de gestionare a actelor permisive, fiind însoțită de actele doveditoare cerute de lege pentru procedura de reperfectare.

Prin decizia Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale nr.RC-37 din 24.01.2025, cererea a fost respinsă. Soluția de refuz derivă din prezumția nerespectării normelor de extindere a întreprinderilor farmaceutice prevăzute la art.19 din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr.1456 din 25.05.1993, ce edifică criterii demografice și geografice la înființarea noilor farmacii.

Considerînd actul administrativ ilegal, netemeinic şi disproporțional, în adresa pârâtei a depus cerere prealabilă pentru anularea actului, iar pârâta a emis adresa nr.Rg02-000654. Din cuprinsul notei reiese că dosarul a fost examinat drept solicitare de înființare a unei unități farmaceutice noi.

Notează că la evaluarea cererii s-au aplicat normativele prevăzute de legea nr.1456 din 25.05.1993, s-a pretins nerespectarea indicatorilor prevăzuți de art.19 alin.(4) şi (5), întrucât, noua adresa nu face față criteriului demografic şi de distanță, în considerarea acestor motive, cererea prealabilă a fost respinsă, iar decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.RC37 din 24.01.2025 menținută.

Remarcă că la sesizare, au fost anexate documentele cerute, inclusiv dovada regimului juridic a spațiului filialei şi drepturile deținute asupra lui, copia ordinului de angajare a conducătorului filialei farmaceutice, copia diplomei de absolvire în domeniul farmaceutic şi atestatul de calificare, copia certificatului de perfecționare continuă a cunoştințelor.

Punctează că în condițiile în care Legea nr.1456 din 25.05.1993 stabileşte exact documentele ce urmează a fi prezentate întru obținerea/reperfectarea licenței, iar petentul se conformează cerințelor, solicitarea titularului se află la adăpostul legalității, iar siguranța admiterii cererii în acord cu rigorile prescrise devine indubitabilă.

Indică că legea nr.160 din 22.07.2011 statorniceşte prioritatea reglementărilor speciale, indicând că licența se acordă, se prelungeşte, se suspendă şi se retrage în

conformitate cu procedurile generale, cu excepția prevederilor specifice stabilite de legile care reglementează activitatea licențiată, la caz legea nr.1456 din 25.05.1993 care indică că autoritatea de licențiere poate respinge eliberarea licenței doar dacă se refuză eliberarea autorizațiilor/avizelor conexe procedurii. Alte temeiuri de refuz în admiterea cererii de eliberare/reperfectare a licenței în domeniul farmaceutic nu sînt prevăzute.

Subsidiar, art.6 din legea nr.160 din 22.07.2011 prevede dreptul autorității emitente la refuz numai cu o justificare corespunzătoare (..) şi doar în cazul în care solicitantul nu întruneşte condițiile specificate în lege sau, după caz, nu demonstrează întrunirea acestor condiții în decursul suspendării termenului de examinare, consecutiv, art.7 alin.(7) din legea precizată, susține că respingerea cererii de reperfectare se poate întemeia doar pentru lipsa informației despre solicitant.

Consideră că odată ce la depunerea cererii au fost îndeplinite dispozițiile legale, administrând actele necesare pentru includerea în licență a adresei noi a filialei farmaceutice și nu se atestă dubii cu privire la identitate şi/sau date neveridice, aceasta a dobândit un drept legitim pentru satisfacerea cererii, iar orice refuz derivat din alte temeiuri decît cele imperative, devine ilegal.

De asemenea, Agenția Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale în fundamentarea refuzului a reținut art.19 alin.(4) şi (5) din legea nr.1456 din 25.05.1993, nerespectarea criteriilor de distanță şi număr al populației, potrivit cărora farmacia (filiala) nou-fondată va fi amplasată la o distanță de cel puțin 250 de metri (cale accesibilă) de la farmacia (filiala) existentă şi 500 metri (cale accesibilă) de la farmacia existentă cu funcție de preparare a medicamentelor, ținînd cont de normativele demografice de 3000-4000 locuitori pentru o farmacie în municipii, oraşe, centre raionale, confirmate de autoritatea publică locală. În ce mod autoritatea de licențiere a conchis nesocotirea acestor norme, este neclar.

Indică că legea nr.1456 din 25.05.1993 nu stabileşte modul în care se atestă amplasarea şi asigurarea căii de acces către farmacia înființată, autoritatea competentă desemnată pentru perfectarea schemei de acces, condițiile minime ce urmează a fi întrunite pentru asigurarea parcursului şi delimitarea traseelor, modalitatea în care proiectul sau schița se supune verificării de către autoritatea de licențiere şi după caz cerințele de perfectare.

Remarcă că legea nu specifică nici sfera de acoperire sectorială a locuitorilor, densitatea acestora pentru un sector în sensul persoanelor deservite, teritoriul din care se calculează numărul, actualizarea datelor numărului de locuitori şi raportarea acestor date la momentul depunerii cererii, autoritatea competentă pentru actualizarea evidenței şi colectarea acestor informații în teritoriu, periodicitatea actualizărilor, interacțiunea datelor statistice furnizate şi corelarea acestor informații cu momentul introducerii cererii, precum şi nici alte informații accesibile privind procesele demografice, inclusiv circulația populației într-un anumit teritoriu.

Prezumția precum că nu s-ar fi întrunit condițiile de distanță și număr de locuitori devine incorectă, or indiferent de abordare, lipsa unor trimiteri la documente accesate/procesate şi/sau proceduri demarate/verificate în procesul de licențiere, este de natură să desființeze orice refuz care nu are la bază un temei legal sau un probatoriu analizat.

Consideră că, conduita asumată de pârâtă cu trimitere la art.19 alin.(4) şi (5) din legea nr.1456/1993, pune serioase semne de întrebare la securitatea raporturilor juridice în raport cu temeiurile refuzului, întrucît echivalează cu încălcarea principiului legalității.

La fel a indicat că o licență constituie un bun în sensul articolului 1 din Primul Protocol adițional la CEDO în funcție de faptul dacă deținătorul licenței are o „speranță rezonabilă şi legitimă în privința valabilității în timp a licenței şi a posibilității de a continua să obțină beneficii din exercitarea unei activități în baza acestei licențe".

Consideră că, refuzul Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale în reperfectarea unei licențe, este bazat pe norme contrare criteriilor de calitate, constituie o violare a dreptului de proprietate, or S.R.L. „Prodiafarm" depunând cererea în corespundere cu cerințele legislației în vigoare, a materializat „o speranță legitimă și rezonabilă" cu privire la caracterul cererii depuse, posibilității obținerii avantajelor din activitatea filialei revendicate pentru exercițiul activității, iar refuzul autorității nu poate fi altfel calificat decât „ingerință neprevăzută de Lege" dreptului de proprietate. Măsura aplicată nu este potrivită, întrucât este inaplicabilă împrejurărilor, fiind deopotrivă nerezonabilă ingerinței produse şi scopului urmărit.

<u>Hotărîrea instanţei de fond ce constituie obiectul apelului.</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 29 august 2025 a fost admisă acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Prodiafarm" împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

S-a anulat decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.RC-37 din 24.01.2025 privind respingerea cererii SRL „Prodiafarm" de a include în licența de activitate Seria A MMI nr.002349, eliberată la 18.12.2023, subdiviziunea amplasată în r-nul Edineț, or.Edineț, str.Independenței 174.

S-a anulat decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile și comunicată prin adresa nr.Rg02-000654 din 10.02.2025, prin care cererea a fost respinsă.

S-a obligat Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența de activitate a SRL „Prodiafarm" seria A MMI nr.002349, eliberată la 18.12.2023, valabilă până la 17.12.2028 pentru activitatea farmaceutică, cu

includerea subdiviziunii (filiala) amplasată în r-nul Edineț, or.Edineț, str.Independenței 174 în licență, cu eliberarea copiei autorizate.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 septembrie 2025, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 29 august 2025, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de SRL „Prodiafarm”.

În motivarea apelului, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a indicat că nu este de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), pronunțată la 29 august 2025, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Partea apelantă a menționat că licența farmaceutică este un act administrativ individual cu caracter constitutiv de drepturi, care poate fi emis doar în condițiile expres prevăzute de lege, iar nu în temeiul unui pretins drept subiectiv absolut al operatorului economic.

Apelantul invocă în mod expres prevederile art. 19 alin. (4) și (5) din Legea nr. 1456/1993, potrivit cărora, în municipii și orașe, o farmacie se poate înființa la un număr de la 3000 până la 4000 de locuitori, iar farmaciile nou-fondate trebuie să fie amplasate la o distanță de cel puțin 250 de metri (cale accesibilă) față de o farmacie existentă și la cel puțin 500 de metri față de o farmacie cu funcție de preparare a medicamentelor extemporale.

În acest context, se arată că în municipiul Edineț există 24 de farmacii la o populație de 18.235 de locuitori, ceea ce reprezintă un raport de aproximativ 1 farmacie la 760 de locuitori, contrar cerinței legale de 3000–4000 de locuitori pentru o farmacie. Prin urmare, criteriul demografic – condiție esențială și cumulativă – nu este respectat.

De asemenea, indică faptul că, potrivit art. 6 alin. (8) din Legea nr. 160/2011, autoritatea este obligată să refuze eliberarea licenței în cazul neîndeplinirii condițiilor prevăzute de legea specială. În materia farmaceutică, legea specială este Legea nr. 1456/1993, iar aplicarea acesteia prevalează în virtutea principiului lex specialis derogat legi generali.

Apelantul apreciază critic poziția instanței de fond pentru faptul că ar fi acordat prioritate Legii nr. 160/2011, deși aceasta are caracter general, în timp ce Legea nr. 1456/1993 reglementează în mod specific domeniul activității farmaceutice.

Face referire și la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 160/2011, care prevede că licența se acordă conform procedurilor stabilite de această lege, cu excepția prevederilor specifice stabilite de legile care reglementează activitatea licențiată corespunzătoare.

Apelantul subliniază că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, autoritate administrativă din subordinea Guvernului, competentă în domeniul

activității farmaceutice, este obligată să respecte strict condițiile legale la eliberarea sau reperfectarea licenței, în temeiul art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, care impune exercitarea dreptului discreționar în limitele legii și în scopul pentru care acesta a fost atribuit.

Susține că decizia de refuz nu este arbitrară, ci fundamentată pe dispozițiile exprese ale legii, iar instanța nu se poate substitui autorității de licențiere și nici nu poate dispune eliberarea unei licențe în lipsa îndeplinirii condițiilor legale, fără a încălca principiul legalității consacrat de art. 3 și art. 8 din Codul administrativ, precum și principiul separației puterilor în stat prevăzut de art. 6 din Constituție.

În continuare, apelantul reține că pentru a fi dispusă obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale la eliberarea licenței, reclamanta trebuia să demonstreze întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 19 din Legea nr. 1456/1993, inclusiv respectarea criteriului demografic, ceea ce nu a fost realizat.

Atrage atenția că din actele dosarului nu rezultă suspiciuni serioase privind ilegalitatea refuzului, dimpotrivă, decizia este conformă normelor imperative aplicabile.

<u>Poziția intimatului pe marginea apelului:</u>

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia, însă, intimata nu și-a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

<u>Admisibilitatea apelului:</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 25 septembrie 2025, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 29 august 2025.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.

Din materialele cauzei rezultă că, la caz dispozitivul hotărîrii instanţei de fond a fost pronunţat public la 29 august 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 25 septembrie 2025, prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

În speță, apelul depus la 25 septembrie 2025 conține motivele de fapt și de drept pe care acesta se întemeiază.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*”.

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel a fost semnată de directorul general al Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Albu Iuliana.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

<u>Argumentele părților în cadrul judecării apelului:</u>

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul apelantei Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Stavila Constanța a susținut argumentele invocate în cererea de apel și a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat.

Reprezentantul intimatei, SRL „Prodiafarm”, avocatul Clima Igor a solicitat respingerea apelului, cu menținerea hotărîrii instanței de fond.

<u>Aprecierea instanței de apel:</u>

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, *„examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.*

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, *„instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces”.*

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, *„instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege”.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *„hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Concluziile privind circumstanţele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 Cod de procedură civilă, iar în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres, obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*Hirro Balani v. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43*).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu prevederile art. 195 al Codului administrativ, *„procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform*

prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171”.

Potrivit dispoziţiilor art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, *„instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.*

În temeiul art.240 alin.(1) Codul de procedură civilă, *„la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *„hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.*

Astfel, instanţa de apel verificând în raport cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, reclamanta/intimată SRL „Prodiafarm” este titulara licenței pentru genul de activitate „activitatea farmaceutică”, seria AMMI nr.002349, eliberată de autoritatea de licențiere -Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale la 18.12.2023, valabilă pînă la 17.12.2028 (f.d.14). Licența nominalizată conține Anexă, unde sunt indicate punctele de vânzare ale rețelei de farmacii, prin intermediul căreia S.C. „Prodiafarm” S.R.L. își plasează și realizează produsele pe piață.

La 20 ianuarie 2025, reclamanta SRL „Prodiafarm” s-a adresat cu cererea nr.375324/2025 de reperfectare a licenței pentru activitatea farmaceutică către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, la cerere fiind însoțită de următoarele documente: certificat, copia diplomelor de absolvire a instituției superioare sau medii de specialitate în domeniul farmaceutic, copia certificatului ce confirmă perfecționarea continută a cunoștințelor; copiile ordinelor de angajare a conducătorilor unităților farmaceutice și filialelor acestora, autorizația sanitară pentru funcționare, copia contractului de locațiune a imobilului, unde se va desfășura activitatea licențiată, procura persoanei care depune documentele, actul permisiv emis anterior-licență (f.d.37-44,47,53).

Prin decizia de refuz a Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.RC-37 din 24 ianuarie 2025 s-a decis a respinge cererea de reperfectare a licenței seria AMMI nr.002349 din 18.12.20223, valabilă până la 17.12.2028, eliberată

„Prodiafarm” S.R.L., pentru genul de activitate farmaceutică, în scopul extinderii activităţii farmaceutice pe adresa: mun. Edineț str. Independenței,174, iar ca temei pentru respingerea cererii fiind nerespectarea normelor de extindere a întreprinderilor farmaceutice, prevăzute de art.19 alin.(5) al legii nr.1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică (f.d.33-34).

La 29 ianuarie 2025, SRL „Prodiafarm”, s-a adresat către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea Deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale emisă la 24 ianuarie 2025, prin care cererea SRL „Prodiafarm” pentru reperfectarea licenței cu eliberarea copiei autorizate a fost respinsă și admiterea cererii nr.C375324 din 20 ianuarie 2025 de includere în licența de activitate a SRL „Prodiafarm” Seria A MMI Nr.002349 din 18.12.2023 a subdiviziunii amplasate în rnul Edineț, str.Independenței 174 cu eliberarea copiei autorizate (f.d. 35-36).

La 10 februarie 2025, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, prin răspunsul nr. Rg02-000654 a examinat cererea prealabilă, care a fost respinsă ca neîntemeiată, invocând că, licențierea activități farmaceutice se efectuează conform procedurii și principiilor stabilite prin Legea nr.160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activități de întreprinzător, care conform art. 6 alin. (7) prevede eliberarea actelor permisive tuturor solicitanților care îndeplinesc cerințele și condițiile stabilite expres de lege, cu excepția pct. a) ,,legea care reglementează activitatea licențiată/autorizată/certificată respectivă stabilește expres un număr limitat de acte permisive la nivel de țară sau regiune sau o formulă certă prin care poate fi identificat numărul-limită de titulari de acte permisive”. Tangențial comunicând că conform art.19 al. (4) al Legii nr. 1456 cu privire la activitate farmaceutică, farmaciile (filialele) nou-fondate vor fi amplasate la o distanță de cel puțin 250 de metri (cale accesibilă) de la farmacia (filiala) existentă și la o distanță de cel puțin 500 de metri (cale accesibilă) de la farmacia existentă cu funcție de preparare a medicamentelor extemporale.

Nefiind de acord cu răspunsul primit, SRL „Prodiafarm” s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 29 august 2025, acțiunea depusă de SRL „Prodiafarm” a fost admisă integral.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău apreciază ca fiind absolut întemeiată soluția instanței de fond și ca neîntemeiate alegațiile părții apelante, din considerentele ce succed.

<u>Admisibilitatea acțiunii:</u>

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în

contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

La caz, identificînd obiectul acțiunii, pornind de la stabilirea și analiza scopului urmărit de reclamant prin cerințele formulate, Completul judiciar menționează că reclamantul a formulat o acțiune în obligare, or, ultimul solicită:

1) anularea deciziei Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale nr.RC-37 din 24.01.2025 privind respingerea cererii S.R.L.„Prodiafarm" de a include în licența de activitate Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023, subdiviziunea amplasată în mun.Edineț, str.Independenței, 174 şi decizia Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile nr.RG02-000654 din 10.02.2025 prin care cererea a fost respinsă;

2) obligarea Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența de activitate a S.R.L. „Prodiafarm" Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023 cu includerea subdiviziunii (filiala) amplasată în mun.Edineț, str.Independenței, 174 în licență cu eliberarea copiei autorizate.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ, (1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.*

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii, sediul autorității publice pîrîte și avînd în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantă cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel atestă că, decizia Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale nr.RC-37 din 24.01.2025 şi decizia Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile nr.RG02-000654 din 10.02.2025 - reprezintă acte administrative defavorabile reclamantei.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 162. *Scopul procedurii prealabile*

(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

(3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

La caz se atestă că, anterior sesizării instanței de contencios administrativ cu prezenta acțiune, SRL „Prodiafarm" a respectat procedura prealabilă.

Prin decizia Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile nr.RG02-000654 din 10.02.2025 cererea prealabilă a fost respinsă (f.d.a. 7-8).

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de SRL „Prodiafarm" la 25 septembrie 2025, a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cît și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

<u>Cu referire la fondul acţiunii:</u>

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

Fiind învestită cu competența de soluționare a prezentului litigiu ca instanță de fond, Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) prin hotărîrea din 29 august 2025, a admis acțiunea depusă de SRL „Prodiafarm" împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

A anulat decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.RC-37 din 24.01.2025 privind respingerea cererii SRL „Prodiafarm" de a include în licența de activitate Seria A MMI nr.002349, eliberată la 18.12.2023, subdiviziunea amplasată în r-nul Edineț, or.Edineț, str.Independenței 174.

A anulat decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile și comunicată prin adresa nr.Rg02-000654 din 10.02.2025, prin care cererea a fost respinsă.

A obligat Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența de activitate a SRL „Prodiafarm" seria A MMI nr.002349, eliberată la 18.12.2023, valabilă până la 17.12.2028 pentru activitatea farmaceutică, cu includerea subdiviziunii (filiala) amplasată în r-nul Edineț, or.Edineț, str.Independenței 174 în licență, cu eliberarea copiei autorizate.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, apreciază hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 29 august 2025, ca fiind legală și întemeiată, iar alegațiile părții apelante ca neîntemeiate din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Potrivit art.12^6 alin.(1) din legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător, *licenţa se acordă, se prelungeşte, se suspendă şi se retrage în conformitate cu procedurile şi regulile stabilite de prezenta lege pentru actele permisive, cu excepţia prevederilor specifice stabilite de prezentul capitol sau de legile care reglementează activitatea licenţiată corespunzătoare*.

În conformitate cu prevederile art.14^1 alin.(1)-(3) din legea cu privire la activitatea farmaceutică nr.1456 din 25.05.1993, *modul de autorizare a activităţii farmaceutice este stabilit de legislaţie. Drept temei pentru desfăşurarea activităţii farmaceutice servesc licenţa, eliberată conform prevederilor Legii nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător şi conform normelor speciale, şi certificatul privind conformitatea cu bunele practici de fabricaţie a medicamentelor de uz uman (Good Manufacturing Practice), certificatul privind conformitatea cu bunele practici de distribuţie a medicamentelor de uz uman (Good Distribution Practice) sau certificatul privind conformitatea cu buna practică de farmacie (Good Pharmacy Practice), denumite în continuare certificate privind conformitatea cu bunele practici. Modul de solicitare, acordare, suspendare şi retragere a actelor permisive prevăzute de prezenta lege pentru agenţii economici se stabileşte de Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de prezenta lege*.

Așadar, alături de legea cu privire la activitatea farmaceutică este aplicabilă și Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător, care în art.127 alin.(5) indică că, *pentru fiecare filială sau subdiviziune separată a titularului de licenţă la care va fi efectuată activitatea în baza licenţei obţinute, titularului de licenţă i se eliberează copii autorizate de pe aceasta. Copiile confirmă dreptul filialei sau al subdiviziunii separate a titularului de licenţă de a desfăşura activităţi în baza licenţei obţinute.*

Conform art.12^8 alin.(2)-(3) (Reperfectarea licenţei) din aceeași lege, *în cazul în care titularul de licenţă creează o nouă filială sau subdiviziune separată care va*

desfăşura activităţi conform licenţei deţinute ori în caz de lichidare a filialei sau a subdiviziunii separate a titularului de licenţă care a desfăşurat activităţi conform licenţei obţinute, acesta este obligat să solicite reperfectarea licenţei în vederea ajustării corespunzătoare a informaţiei cu privire la adresa filialei sau a subdiviziunii în cauză din anexa licenţei. Licenţa reperfectată se eliberează pe acelaşi formular sau, după caz, pe un formular nou, ţinîndu-se cont de modificările indicate în cerere. Totodată, se eliberează copiile necesare de pe licenţă.

Potrivit art.14^2 alin.(1)-(3) din legea nr.1456 din 25.05.1993 în redacția la momentul adresării reclamantului cu cerere de reperfectare a licenței, *pentru obţinerea sau prelungirea licenţei, solicitantul depune la Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale: a) cererea în care se indică: denumirea, forma juridică de organizare, IDNO-ul întreprinderii sau al organizaţiei ori numele, prenumele, adresa şi IDNP-ul persoanei fizice solicitante; genul de activitate, integral sau parţial, pentru a cărui desfăşurare se solicită licenţa; asumarea pe propria răspundere de către solicitantul de licenţă a responsabilităţii pentru respectarea condiţiilor de licenţiere la desfăşurarea genului de activitate pentru care se solicită licenţa şi pentru autenticitatea documentelor prezentate; b) copia de pe actul de proprietate sau de pe contractul de locaţiune a imobilului ori a unităţii mobile în care se va desfăşura activitatea licenţiată; c) copiile diplomelor de absolvire a instituţiei superioare sau medii de specialitate în domeniul farmaceutic (după caz, certificatele de echivalare a diplomelor obţinute în străinătate, eliberate în modul stabilit); d) copia certificatului ce confirmă perfecţionarea continuă a cunoştinţelor; e) copiile ordinelor de angajare a conducătorilor unităţilor farmaceutice şi filialelor acestora. (2) La data înregistrării cererii şi a documentelor stabilite de prezentul articol pentru obţinerea sau reperfectarea licenţei, Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale dispune efectuarea unei vizite de control pentru a verifica corespunderea condiţiilor de activitate a solicitantului cu cerinţele stabilite, inclusiv pentru activitatea cu substanţe stupefiante şi/sau psihotrope şi cu precursori ai acestora. (3) În cel mult 10 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale emite un proces-verbal de control privind rezultatele verificării efectuate conform alin.(2). În cazul în care agenţia menţionată nu a efectuat o vizită de control sau nu a emis un proces-verbal de control în decursul a 10 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, se aplică principiul aprobării tacite.*

Conform art. 19 alin.(1), (4), (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456-XII din 25.05.1993, *(1) Asistenţa populaţiei cu medicamente, alte produse farmaceutice şi parafarmaceutice se efectuează prin intermediul farmaciilor şi instituţiilor medicale. (4) Farmaciile (filialele) nou-fondate vor fi amplasate la o distanţă de cel puţin 250 de metri (cale accesibilă) de la farmacia (filiala) existentă şi la o distanţă de cel puţin 500 de metri (cale accesibilă) de la farmacia existentă cu funcţie de preparare a medicamentelor*

extemporale. (5) Pentru înființarea farmaciei se stabilesc normative demografice. Numărul de locuitori este dovedit prin adeverinţa eliberată de autoritatea administraţiei publice locale. În municipii, oraşe, centre raionale şi alte localităţi cu statut de oraş o farmacie se înființează la un număr de la 3000 pînă la 4000 de locuitori.

Completul judiciar va menționa că, sănătatea și viața persoanelor ocupă primul loc printre interesele protejate de stat și că anume statului revine sarcina de a decide cu privire la nivelul la care intenționează să asigure protecția sănătății publice, precum și cu privire la modul în care acest nivel trebuie atins.

Totodată este de menționat că, specificul farmaciilor este că acestea sunt agenți comerciali publici sau private, care au un obiect o activitate de interes public și de asigurare a accesului pacientului la medicamente și alte produse stabilite de lege.

Prin decizia nr. RC-37 din 24.01.2025, emisă de către Agenția Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale, conducîndu-se de prevederile articolelor 12^6,12^8 din Legea privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător nr. 160 din 22.07.2011, și art. 19 alin. (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456-XII din 25.05.1993, s-a respins cererea de reperfectare a licenței seria AMMI nr.002349 din 18.12.20223, valabilă până la 17.12.2028, eliberată „Prodiafarm" S.R.L., pentru genul de activitate farmaceutică, în scopul extinderii activităţii farmaceutice pe adresa: mun. Edineț str. Independenței,174, iar ca temei pentru respingerea cererii fiind nerespectarea normelor de extindere a întreprinderilor farmaceutice, prevăzute de art.19 alin.(5) al legii nr.1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică (f.d.33-34).

În speță, prezintă relevanță și faptul că, potrivit Legii privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător nr.160 din 22.07.2001, este stabilit expres că, temei pentru respingerea cererii privind reperfectarea actului permisiv poate servi numai depistarea de către autoritatea în cauză, a datelor neveridice în documentele prezentate de către titularul de act permisiv, ceea ce nu a fost depistat de către autoritatea publică pârâtă pe cazul dat şi, respectiv, în astfel de circumstanțe, ce este de natură să afecteze dreptul reclamantului de proprietate.

Ca urmare, instanța de apel consideră că în speță sunt aplicabile prevederile Articolul 1 Protocolul nr. 1 CEDO, care prevede că, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional. Dispoziţiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a reglementa folosinţa bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuţii, sau a amenzilor.

Astfel, art. 1 al Protocolul Adiţional nr. 1, garantează în substanţă dreptul de proprietate, bunurile incorporale fiind incluse în aceasta protecţie, iar noţiunea de bunuri este larg înţeleasă şi desemnează toate bunurile cu valoare patrimonială.

Orice interes economic care are o valoare patrimoniala poate fi considerat ca un bun în sensul art. 1 din Protocolul 1. Reieșind din practica constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, noţiunea de bun în sensul acestei dispoziţii nu se limitează la proprietatea corporală şi este independentă în raport de calificările formale din dreptul intern: anumite alte drepturi şi interese constituind active pot fi considerate bunuri în sensul acestei dispoziţii. O creanţă suficient de certă, pentru ca reclamantul să poată avea speranţa legitimă că va obţine un avantaj patrimonial, poate să fie considera un bun.

Licenţa SRL „Prodiafarm", fiind valabilă, precum şi lipsa temeiurilor care ar justifica respingerea cererii de reperfectare a licenței, în scopul extinderii activităţii farmaceutice pe adresa: mun. Edineț str. Independenței,174 acordă reclamantului o speranță legitimă că el va putea desfăşura activitatea farmaceutică prin intermediul noii subdiviziuni în condiţii de legalitate, stabilitate şi previzibilitate a raporturilor juridice, beneficiind de continuitatea exercitării dreptului conferit prin licenţa deja obţinută. De aceea, există un bun în sensul dispoziţiei de la art. 1 din Protocolul nr. 1, iar neadmiterea cererii de extindere pe motive neimputabile reclamantului, constituie o ingerinţă în dreptul acestuia de proprietate.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru notează că pentru a fi compatibilă cu prevederile legale menţionate, o astfel de restricţie sau ingerinţă - adică refuzul pârâtului de reperfectare a licenței, trebuie să fie „prevăzută de lege", să urmărească unul sau mai multe „scopuri legitime" şi să fie „necesară într-o societate democratică" în vederea realizării scopurilor respective, aplicînd testul de proporţionalitate, ca o metodă logică prestabilită, destinată să identifice dacă dreptul reclamantului pretins a fi încălcat a suportat o atingere ce depăşeşte limitele impuse de lege.

Conform testului de proporţionalitate, reglementarea prevăzută de norma menţionată trebuie să urmărească în mod obiectiv un scop legitim, să fie indispensabilă pentru îndeplinirea scopului respectiv şi proporţională - pentru a asigura un just echilibru între interesele individului şi cele ale statului.

Astfel în speță, referitor la criteriul prevăzut de lege, este notabil faptul că, prin normele cuprinse în art.19 alin.(4-5) din Legea nr.1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, restricţia este prevăzută de lege şi întruneşte criteriul accesibilităţii, întrunind totodată condiţiile preciziei suficiente şi a previzibilităţii.

Scopul legitim - din ansamblul reglementărilor de bază care se axează pe principiul concurenţei libere în afaceri, legiuitorul, în art.19 alin.(4-5) din Legea nr.1456-XII din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, a stabilit anumite limitări: pe criteriul geografic - distanţă de cel puţin 250/500 de metri, iar pe criteriul demografic – raportarea la numărul populaţiei, în sensul că, în municipii, oraşe, centre raionale şi alte localităţi cu statut de oraş, o farmacie se înfiinţează la un număr de la 3000 până la 4000 de locuitori.

La capitolul dat, se constată inexistența unui mecanism legal de implementare a cerințelor legale privitor la factorul demografic - număr de la 3000 până la 4000 de locuitori, prevăzut de art.19 alin.(5) al Legii nr.1456-XII din 25.05.1993, introduse prin Legea nr.57 din 01.04.2011, omisiune a autorităților statale, care nu poate fi interpretată în defavoarea reclamantului.

Or, temei pentru respingerea cererii privind reperfectarea actului permisiv poate servi numai depistarea de către autoritatea în cauză, a datelor neveridice în documentele prezentate de către titularul de act permisiv, ceea ce nu a fost depistat de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, pe cazul dat și, respectiv, în astfel de circumstanțe, este de natură să afecteze dreptul de proprietate al „Prodiafarm" SRL.

Aici, Completul judiciar conchide că instanța de fond corect a statuat că informația prezentată de Primăria mun. Edineț nr.47 din 26.01.2021, potrivit căreia numărul populației în mun. Edineț constituie 18 235 persoane (f.d.a.3). și actul de constatare potrivit căruia conform registrului de licențiere, pe care-l deține, la data de 24.01.2025 în or. Edineț activează 24 farmacii (f.d.a. 4) este una neactualizată, or, cererea de reperfectare a licenței a fost depusă de reclamant la 25.02.2025, motiv din care nu pot fi acceptate ca relevante înscrisuri ce reflectă situația din 2021, anterioară depunerii cererii de reperfectare a licenței și nu poate fi considerată suficientă sau actuală în lipsa unor date demografice recente.

Mai mult, temeiul de refuz indicat în decizia de respingere a cererii de reperfectare a licenței este invocat art.19 alin.(5) al legii cu privire la activitatea farmaceutică, iar la caz pârâta nu a făcut dovada nerespectării de către reclamantă a exigențelor demografice pentru reperfectarea licenței, precum și n-a demonstrat că la depunerea cererii reclamanta nu a respectat procedura de reperfectare a licenței de autorizare a activității farmaceutice prevăzute de legea nr. 1456/1993 și de legea nr. 160/2011.

În acest scop, trebuie amintit că o aplicare uniformă pe întregul teritoriu vizat a condițiilor legate de densitatea demografică și de distanța minimă dintre farmacii, stabilite prin reglementarea națională în vederea înființării unei noi farmacii, riscă, în anumite circumstanțe, să nu asigure un acces adecvat la serviciul farmaceutic în zone care prezintă anumite particularități demografice.

Or, consumatorul poate fi lipsit de dreptul de a beneficia de servicii farmaceutice calitative, prin impunerea acestuia să procure produsele farmaceutice doar de la o anumită farmacie, amplasarea unei alte alternative de farmacie în apropiere fiind restricţionată de lege.

De asemenea, la caz urmează a fi menționat și faptul că, în anumite zone urbane cu o mare concentrare demografică, aplicarea strictă a condiţiei distanţei minime de 250 de metri între farmacii duce la situaţia în care perimetrul prevăzut pentru o singură farmacie ar include mai mult de 4000 de locuitori.

Necesară într-o societate democratică - pentru ca restricţia impusă de norma discutată să fie necesară într-o societate democratică, urmează să verifice dacă există un just echilibru între interesele concurente aflate în discuţie, precum şi dacă ingerinţa în dreptul SRL „Prodiafarm” este proporţională scopului legitim urmărit.

În practică acest principiu limitează numărul de farmacii și, prin urmare, de competitori, care pot apărea pe piață în baza unui criteriu obiectiv legat de numărul de locuitori existenți într-un spațiu geografic.

În acest sens, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru reține pe de o parte, dreptul SRL „Prodiafarm” de a beneficia de garanţiile dreptului său de proprietate ce rezultă din licenţa seria AMMI nr.002349 din 18.12.20223, valabilă până la 17.12.2028 şi lipsa temeiurilor clare de respingere a cererii de reperfectare a acesteia, care vizează includerea subdiviziunii (filiala) amplasată în r-nul Edineț, or. Edineț, str. Independenței 174 în licență și, pe de altă parte, dreptul autorităţii pîrîte/apelante, de a respinge cererea pe motiv de nerespectare a criteriului demografic.

În acest sens, se reţin constatările Curţii Europene în ceea ce priveşte marja de apreciere permisă şi principiile care urmează a fi respectate atunci când sunt puse în discuţie două drepturi concurente protejate de lege.

Astfel, în jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a notat că „(...) atunci când trebuie să soluţioneze un conflict între două drepturi care beneficiază de o protecţie egală potrivit legii, urmează a fi apreciată importanţa intereselor concurente”.

Prin urmare, se reţine că, interesul SRL „Prodiafarm”, care fiind o societate comercială, este unul lucrativ, adică de a obţine venit în baza actului permisiv, obţinut legal, statul garantînd acestuia dreptul de proprietate, inclusiv asupra bunurilor şi drepturilor incluse în această protecţie.

Mai mult ca atât, temeiul de refuz invocat în decizia de respingere a cererii de reperfectare a licenței este invocat art.19 alin. (5) al Legii cu privire la activitatea farmaceutică, iar la caz, Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale nu a făcut dovada nerespectării de către SRL „Prodiafarm” a exigenţelor demografice pentru reperfectarea licenţei, precum şi nu a demonstrat că la depunerea cererii, SRL „Prodiafarm” nu a respectat procedura de reperfectare a licenţei de autorizare a activităţii farmaceutice, prevăzută de Legea nr. 1456 din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică şi de Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător.

Astfel, instanța de fond just a statuat că, autoritatea pîrîtă, prin decizia de refuz contestată, urmărind protejarea dreptului locuitorilor de pe adresa indicată în decizie la existenţa unui număr de farmacii, raportată la cap de locuitor şi la suprafaţa localităţii, nu a atins obiectivul propus, deoarece decizia pîrîtului de refuz, nu este în interesul locuitorilor, or, o farmacie amplasată în plus, nu poate avea concesinţe nefavorabile pentru cetăţeni, ci doar pentru concurenţi care ar putea să obţină un eventual venit mai mic, ceea ce, la rîndul său, este de natură să determine

concurenţii de a micşora preţul, ceea ce, în final, la fel, este în favoarea cetăţenilor, pe cînd lipsa unei farmacii la locul potrivit ar putea avea consecinţe grave pentru localnicii localităţii respective, în special, în caz de necesitatea procurării de urgenţă a unor preparate medicamentoase.

În această ordine de idei, nu a fost stabilit faptul că, la emiterea actului contestat, s-a respectat principiul unui just echilibru între interesele individuale ale societăţii reclamante şi cele pe care trebuie să le asigure autoritatea publică, considerent din care instanța de fond absolut întemeiat a dispus anularea deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr.RC-37 din 24.01.2025 privind respingerea cererii S.R.L.„Prodiafarm” de a include în licența de activitate Seria A MMI Nr.002349 eliberată la 18.12.2023, subdiviziunea amplasată în mun.Edineț, str.Independenței, 174 şi decizia Agenției Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale adoptată în cadrul procedurii prealabile nr.RG02-000654 din 10.02.2025 prin care cererea a fost respinsă.

În partea ce ține de argumentele apelantului Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale, precum că instanţa de fond a interpretat în mod eronat dispoziţiile legale, instanța de apel reține următoarele.

Potrivit articolului 9^1 din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456-XII din 25.05.1993, Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale este o autoritate administrativă centrală, din subordinea Guvernului, cu statut de persoană juridică, competentă în domeniul medicamentelor, dispozitivelor medicale şi activităţii farmaceutice, care exercită controlul de stat şi supravegherea activităţii farmaceutice a persoanelor fizice şi persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate.

Punctul 14 din Anexa nr. 1 la Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător stipulează că, actul permisiv pentru activitatea farmaceutică este eliberat de Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale.

Conform art. 1 alin. (1) Legea privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător nr. 160 din 22.07.2011 statuează că, prezenta lege stabileşte cadrul juridic de reglementare prin autorizare a activităţii de întreprinzător.

Astfel, instanţa apreciază că, la perioada pertinentă speţei, principiile şi procedura de reglementare prin autorizare a activităţii de întreprinzător, inclusiv farmaceutică erau reglementate de Legea nr. 1456 din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică în coroborare cu normele Legii nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător.

Ținînd cont de faptul că, prin prisma Convenţiei pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale, autorizaţia activităţii de întreprinzător constituie un „bun”, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că refuzul neîntemeiat şi arbitrar al Agenţiei Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale de a reperfecta licenţa de

activitate farmaceutică a SRL „Prodiafarm” constituie o violare a dreptului de proprietate a acestuia.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul judiciar notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide a respinge apelul declarat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 29 august 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 29 august 2025.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae